

TEZAUUR LITURGIC

27 IUNIE

HRISTOS KONTAZIS

**PARACLISUL
SF. CUVIOS
SAMSON
DE LA
CONSTANTINOPOL**

ATENA, 2020

27 Ἰουνίου

Παρακλητικός κανὼν εἰς τὸν Ὅσιον Σαμψὼν τὸν ξενοδόχον

Ποίημα Χρήστου Κονταξῆ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως.

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς ἐξαιτοῦσι τὴν θερμὴν σου ξενίαν, καὶ ἐκζητοῦσι ἐν Χριστῷ θεραπείαν, σώζεις αἰεὶ ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, θείῳ σου χαρίσματι Σαμψὼν μάκαρ θεράπον, ἰατρός ὡς πρότυπον καὶ χαρὰ θλιβομένων, καὶ πενομένων φίλος ἀληθῆς, οἰκοδεσπότης τῆς Χάριτος ἔμπλεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Ἦ τὸ ἀπολυτικίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. (Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ὁ φέρων τὴν μίμησιν τῶν τοῦ Θεοῦ οἰκτιρισμῶν, ἐνθέου χρηστότητος ἀναβλυστάνεις κρουνοῦς, Σαμψὼν ἱερώτατε· σὺ γὰρ θεομιμήτω, ἔλλαμφθεις συμπαθεία, ὄφθης τῶν τεθλιμμένων, καὶ πασχόντων ἀκέστωρ, παρέχων ἐνὶ ἐκάστῳ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων

Τῶν δακρῦν σου ὄμβροισ καὶ ὄχετοῖς, ὅσιε, ρεῖθροισ οἰκτιρμῶν καὶ ἐλέους πάντας κατάρδευε, εἰς τὸν ψυχῶν δροσισμὸν τῶν δεομένων ἐνθέως, ὦν, Σαμψῶν, τὸν καύσωνα νόσων κατὰσβεςον. Τὸν Χριστὸν ἀεὶ ἔχων, ἐν τῇ ψυχῇ ἔνοικον, καὶ σοῦ τῶν χαρίτων ἀκτῖνας πᾶσι διηύγασας, δοῦναι, Σαμψῶν, ἰλασμὸν καὶ ἀλγηδόνων θωπείαν, τὸν Θεὸν ἰκέτευε θεῖε ἀνάργυρε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ κοιλίας ἀμώμου, σωματωθεῖς Πάναγνε, ὁ δούς τοῖς ἀνθρώποις τὸ θεῖον, ἄμετρον ἔλεος, δι'ἀγαθότητα, ἐκ τῆς λοχείας σου μῆτερ, τῶν πιστῶν ἀντίληψις καὶ καταφύγιον.

Διάσωσον τῇ σῇ ξενία ἀνάργυρε ξενοδόχε, πενομένους καὶ ἀσθενεῖς κινδύνων καὶ θλίψεων, ὡς ἄριστος κτήτωρ τῆς ἀπαθείας.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Θενῶνα Χριστοῦ ἀρτίως ὑπηρέτησας, προστάτης θερμὸς νοσοῦντων καθιστάμενος, καὶ ὀφθεῖς οὐράνιος, ξενοδόχε ὅσιε, ἄγγελος· διό, Σαμψῶν, κραυγάζομεν πιστῶς· Χριστῷ τῷ Σωτῆρι Πάτερ πρέσβευε.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπαθεία τὸν βίον σου καὶ τῇ καθαρότητι κατεκόσμησας· διὰ τοῦτο σέ, Σαμψών, ὁ Χριστὸς τῶν χαρίτων αἴγλη κατελάμπρυνεν.

Εὐποιίας τὸν ἔλεον, πάτερ, ἐπιχέων ἀφθόνως ἅπασι καὶ προθύμως μιμητῆς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθης, Σαμψών παναοίδιμε.

Συνεργοῦντα τὸν Κύριον ἔχων ἐν βουλευμασι καὶ ἐν πράξεσιν, εὐλογία τῇ τῶν ἔργων, Σαμψών, βεβαιοῖς τὴν χάριν τοῦ συμπράξαντος.

Θεοτοκίον

Ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος Κεχαριτωμένη τῶν ἰάσεων, ταῖς πρεσβείαις σου καρὰν τοῖς πιστοῖς ὁ Υἱὸς σου ἔχρισε πανάχραντε.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ ὡς λειτουργὸς, καθαρῶτατος προσήγγισας αἰτουμένους σὴν βοήθειαν, Σαμψών, ἐγκρατεία θῦμα ἄμωμον γενόμενος.

Σὺ ἐν τῇ νυκτί, τῆς τοῦ βίου φαινότατος, τοῦ θανάτου ἀποτρέπεις τὸ κακόν, καὶ τῶν νόσων ἀπαλλάττεις τοὺς καλοῦντάς σε.

Οἶκον σεαυτὸν, ἀρετῶν, Σαμψών, δειμάμενος, ἐπεδόμησας δι' ἔλεον Χριστοῦ, ὡς φιλάνθρωπον ὑγείας καταγωγίον.

Θεοτοκίον

Ῥώμην κατ'έχθροῦ, ἀσθενοῦσι παρεχώρησας,
Παναγία, δυσμενοῦς και πονηροῦ, τοῦ Υἱοῦ σου
συνεργεῖα καὶ θελήματι.

Ῥδὴ σι'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐν ζάλῃ βιοτικῇ ἀνεφάνης, ἀλλ' ἀκύμαντος ψυχὴ
ἀνεδείχθης, τῶν ἀρετῶν τοὺς καρποὺς ἐδώρήσω καὶ
τοῦ ἐλέους σου πλοῦτον ἐχάρισας, ὅτι τὸ σκάφος
ἀσθενῶν εἰς λιμένας σου θείους καθώρμισας.
Τοῦ Πνεύματος ἀρδευθεῖς, Σαμψῶν, ἔργοις, τὴν
πορείαν σου καθώρισας πλήρως, φιλανθρωπία
λυτρούμενος πλῆθος, τὸ ἐν τῷ οἴκῳ σου πίστει
θαλπόμενον, οἱ ἀνυμνοῦσι τὸν Θεόν, τὸν ταχέως
παρέχοντα ἔλεος.

Τὴν ἴασιν ἀναργύρως ἐδίδου, ἐν συμφοραῖς καὶ
νόσοις καὶ ἀνάγκαις, καὶ τῇ πρεσβείᾳ σου πίστει καὶ
σκέπη, Σαμψῶν, προστρέχεις ὡς δρόσος ἐν καύσωνι,
τοῖς ἐν κινδύνοις τῶν παθῶν δεομένοις τοῦ σώζεσθαι
χάριτι.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσαντες διὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, καταφυγὴν καὶ
σκέπην σε τοῦ κόσμου, δεδοξασμένη οὐκ ἔχομεν
ἕτερα, πυρὸς κολάσεως λύτρωσαι Ἄχραντε, ἐν
περιστάσεσι βροτῶν προστασία γενοῦ καὶ κραταίωμα.

Διάσωσον τῇ σῇ ξενίᾳ ἀνάργυρε ξενοδόχε, πενομένους καὶ ἀσθενεῖς κινδύνων καὶ θλίψεων ὡς ἄριστος κτήτωρ τῆς ἀπαθείας.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου. Τῇ φιλανθρώπῳ, Σαμψὼν, ἐπινεύσει σου, Χριστὸν ἐμιμήσω μακάριε· πτωχῶν καὶ νοσοῦντων τὸ ὄρημα, Χριστοῦ ἐγένου ἐν γῇ τὸ ὁμοίωμα, πιστῶν προσφυγὴ καὶ ἀσφάλεια.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ
Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτος ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ σοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου

ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἅ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν. Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βίον τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ταπεινὸν διανύσας, τῆς ξενίας καύχημα ἠξιώθης Πάτερ βραβείου Χάριτος· καὶ χαρὰν κρείττονα τοῖς πτωχοῖς ἐδίδου τῇ ἀσκήσει ἦν ἀνέλαβες ἵνα τοὺς πάσχοντας πάντας προστατεύῃς ἐν οἴκῳ σου, ἀστέγοις σὺν τοῖς πένησιν τὴν εὐεργεσίαν ἐξέτεινας· Οὕτω τῇ ἀγάπῃ ἦν ἔδωκας, Σαμψῶν, τοῖς ἀδελφοῖς, ὑμνολογεῖται ὁ Κύριος, διὰ τὸ μέγα του ἔλεος.

ᾠδὴ ζ' Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸν ἀκένωτον πλοῦτον, ἐν ψυχῇ θησαυρίσας, τὸ θεῖον ἔλεος, ἀφθόνως μετὰ δόξης, διένειμας ἀνθρώποις τοῖς κραυγάζουσι πάντοτε· «ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ἐκμοχλεύων τὰ πάθη, τῆς ψυχῆς ἐγκρατεία, Σαμψῶν αἰοῖδιμε, ἐν ταύτῃ ἀπαθείας ἐφύτευσας στελέχη ἐκβοῶν ἐκ καρδίας σου· «ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τὸν ἐπὶ κηρον πλοῦτον αἰωνίων εἰργάσω, Σαμψῶν, ἐμπόρευμα, καὶ ὄντως ἀκηράτων, καὶ θείων ἀγαθῶν σου, ἀναμέλπων μακάριε· «ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Θεοτοκίον

Ύλασμόν τῶν παισμάτων ἐξαιτοῦμεν Παρθένε, καὶ ἱκετεύομεν, Σαμψὼν τῆ συνεργείᾳ, Υἱοῦ σου ἐνεργείᾳ οἱ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι· «χαῖρε Παρθένε ἀγνή, Πανύμνητε Μαρία».

Ῥδὴ η' . Τὸν βασιλέα.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὑπεδέξω, τῆ δοχῆ, Σαμψὼν, τῶν ἀσθενούντων, σὲ ἐν οὐρανίοις αὐλαῖς κατασκηνοῦντα.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν ἀρραγῆ τῆς ἐλπίδος, τοῦ Χριστοῦ τὰς βάσεις ἡμῖν δίδου, Σαμψὼν ὡς ἐπερείσας, οὐδόλως ἐσαλεύθης.

Ἐν τῆ ψυχῇ σου τὸν νοητὸν θησαυρίσας, θεοφόρε πλοῦτον τὸν παρόντα, πᾶσι τοῖς αἰτοῦσι διάνεμε ἀφθόνως.

Καθυπουργοῦσα τῷ Θεῷ Λόγῳ Παρθένε, τὰ αἰτήματα ἡμῶν διαβιβάζεις, πρέσβευε ὡς μήτηρ καὶ πάντων προστασία.

Ῥδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Πληρώσας εὐποιίας, κρατῆρα ξενοδόχε, Σαμψὼν, διψῶντας ἀφθόνως ἐπότισας, καὶ τὴν ὑγίαν παράσχου πᾶσι τοῖς χρήζουσι.

Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων ενοικοῦντα, τὴν τῶν παρόντων ἀπώσω προσπάθειαν, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀξιους ποιήσον πίστεως.

Δικαίων ἐν χορείαις, καὶ σκηναῖς ὁσίων
ἐγκαταπαύσας, Σαμψών, παμμακάριστε, ὑπὲρ ἡμῶν
τὸν Δεσπότην Χριστὸν ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνήσαι Θεοτόκε, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, τὸν
σαρκωθέντα ἐκ σοῦ ἰκετεύουσα, σὲ ἀσιγήτως δοξάζειν
ἡμᾶς ἀξίωσον.

Καὶ εὐθύς. Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως, Θεὸν λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

Χαίροις ὁ πλουτήσας δι' ἀρετῶν, καὶ δεχθεὶς ἐν οἴκῳ
τοὺς ἐν θλίψεσι ἀδελφούς, τῆς φιλανθρωπίας τὸ
πρότυπον το θεῖον, Σαμψών, ἐχαριτώθης ποιῶν τὰ
βέλτιστα.

Πλούτῳ ἀπαθείας καθοπλισθεὶς, πᾶσι τοῖς ἰκέταις
θεραπείας ἐπιτελεῖς, σὲ παρακαλοῦμεν, Σαμψών,
καθικετεύειν, Χριστὸν ἡμᾶς ῥυσθῆναι πάσης
κακώσεως.

Κατατροχομένων ὁ ἀρρώγος, πάντων τῶν πενήτων ὁ
προστάτης καὶ ἰατρός, καῖρε ξενοδόχων ἀγλαΐσμα καὶ
κλέος, Σαμψών, τῆς διακονίας τὸ μέγα τάλαντον.

Ῥῦσαι ἐκ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς
καταφυγόντας τῇ προνοίᾳ σου ἀδελφούς, πάσης τοῦ

βελίαιρ κακίστης ἐπηρείας, Σαμψών, τῆ σῆ πρεσβεΐα Χριστῷ ἀπάλλαξον.

Χαίροις ἀσθενούντων ὁ ἱατρός, χαίροις θλιβομένων ὁ θερμότατος ἀρωγός, χαίροις τῶν πενήτων καὶ ξένων ἀντιλήπτωρ, Σαμψών, Χριστοῦ θεράπον, ἀξιοθαύμαστε.

Ἰασιν τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, δίδου ἡμῖν Πάτερ τῶν ζητούντων σὴν συνδρομήν, δέξαι τὰς αἰτήσεις ἡμῶν τῶν ἀσθενούντων, Σαμψών, παρακαλοῦμεν καὶ ἰκετεύομεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβεΐαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου).

Ὁ φέρων τὴν μίμησιν τῶν τοῦ Θεοῦ οἰκτιρμῶν, ἐνθέου χρηστότητος ἀναβλυστάνεις κρουνοὺς, Σαμψών ἱερώτατε· σὺ γὰρ θεομιμήτῳ, ἐλλαμφθεις συμπαθεία, ὄφθης τῶν τεθλιμμένων, καὶ πασχόντων ἀκέστωρ, παρέχων ἐνὶ ἐκάστῳ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Ἡ ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὰ ἀκόλουθα τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μέγας ἱατρός ὑπὸ Θεοῦ τοῖς ἐν ἀμαρτίαις νοσοῦσιν, δοθεὶς, πανθαύμαστε, μέγιστον ἀνήγειρας νοὸς

εὐθύτητι, ἰατροῖον τοῖς κάμνουσιν, ἐν ᾧ πᾶς
προστρέχων, ὅσιε κατώδυνος λύσιν κομίζεται πάσης
ἀσθενείας καὶ πόνου, σὲ χρεωστικῶς μακαρίζων,
πάνσοφε Σαμψὼν μακαριώτατε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

